

ROŚWIECIĆ SIĘ (7) *vb pf*

roświecić się (6), **rozświecić się** (1); roświecić się *RejWiz, Leop* (3), *KochPs, KochSz*; rozświecić się *WujJud*.

Zawsze sie.o jasne, e pochylone.

fut 3 sg roświeci sie (1). ◇ *praet* 3 sg *m* roświecił sie (1). *f* roświeciła sie (2). *n* roświeciło sie (1). ◇ 3 *pl* subst roświeciły sie (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w. s.v. rozświecić.

1. *Rozbłysnąć, rozświecić się, zajaśnieć, zaświecić; fulgere, refulgere, relucescere Vulg* (6) : A dalić thobie Nawyżlly żyć wyżrzyłz po trzećiej thrąbie/ y roświecił sie nagłe słońce w nocy/ á kxiężyc thrzy kroć przez dzień *Leop* 4.*Esdr* 5/4.

W porównaniu (1): Wyżlżła páni s páłacu/ by sie roświeciło/ Aż iákoś przystrálszniefzym ná nię pátrzyć było. Ano sie klną Száfiry/ Rubiny/ Szmárági *RejWiz* 25v.

Fraza: »światłość się roświeciła« (1): A oto Angioł Páńłki stánął/ y światłość roświeciła sie w ciemnicy [*et lumen refulsit in habitaculo*]/ y vderzywłzy Piotrá w bok obudził go/ mowiąc: [...] *Leop Act* 12/7.

Przen: *Pojaśnić, rozjaśnić się, nabrać blasku* (3) : [Y stáło sie gdym do niey [*tj. do niewiasty*] mowił/ oblicze iey roświeciło sie nagłe [*facies eius fulgebat subito*]/ y poštáwá á wzrok iey był błýłkawy *Leop* 1575 4.*Esdr* 10/25 (*Linde s.v. rozświecić*).]

roświecić się od czego (1): POtym wyżrzałem inłłego Angioła z fthępuiącego z niebá/ kthory miał wielką moc: y roświeciła sie ziemiá [*terra illuminata est*] od chwały iego. *Leop Apoc* 18/1.

roświecić się czym (2): Iálne niebiełkie domy Roświeciły sie gromy Ognifłemi. *KochPs* 146; *KochSz* C2v.

2. *Stać się jasnym, zrozumiałym* (1) : Ty iefłeś Káplán ná wieki/ wedle porządku Melchifedechowego/ to iefł/ nie wedle Aaronowego/ kthory obrząd miał być odiyty/ gdy sie iuz rzeczy rozświeciły/ kthore onymi cieniámi były známionowane. *WujJud* 149v.

Synonim: objaśnić się.

Formacje współrdzenne cf ŚWIECIĆ.